

33

autor lub współautor książek

170

autor artykułów naukowych

90

uczestnik konferencji

7

promotor prac doktorskich

17

kierownik i uczestnik
projektów badawczych

Cezary Obracht-Prondzyński Doświadczenie i otwartość kandydat na Dziekana Wydziału Nauk Społecznych

<http://www.cezaryop.com/>

Od ponad 30 lat łączę z powodzeniem aktywności w różnych obszarach. Na co dzień poruszam się na skrzyżowaniu światów: akademickiego, społecznikowskiego, kulturalnego, animacyjnego, samorządowego, regionalnego czy biznesowego. Robię to z ogromną przyjemnością i przekonaniem, że **najskuteczniej działa się dzięki doświadczeniu oraz będąc otwartym na nowe impulsy i możliwości.**

PRACA NAUKOWO-DYDAKTYCZNA

W 1990 r. ukończyłem studia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Gdańskiego, ale w 1989 r. – jeszcze jako student – zostałem zatrudniony w Instytucie Filozofii i Socjologii UG, najpierw w Zakładzie Socjologii Kultury, następnie w Zakładzie Historii Myśli Społecznej. **To już ponad 25 lat pracy na Uniwersytecie Gdańskim – miejscu, które przez te lata dobrze poznałem i w którego potencjał szczerze wierzę.**

1990 ukończenie studiów magisterskich na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Gdańskiego

1992-1993 staże w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Parlamencie Europejskim w Brukseli

1997 ukończenie Studium Doktoranckiego Instytutu Historii Uniwersytetu Gdańskiego oraz uzyskanie stopnia naukowego doktora

2001 stypendium w Instytucie Herdera w Marburgu

2003 uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w zakresie socjologii na UAM w Poznaniu

2005-2012 pełnienie funkcji dyrektora Instytutu Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa

2005 - ... pełnienie funkcji kierownika Zakładu Antropologii Społecznej w Instytucie Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa

2012 uzyskanie tytułu naukowego profesora w dziedzinie nauk humanistycznych

Jestem członkiem towarzystw naukowych m.in.: Instytutu Kaszubskiego (współzałożyciel, a obecnie prezes), Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Naukowego w Toruniu, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego (członek Zarządu Głównego oraz przewodniczący Komitetu Organizacyjnego XVI Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego, który odbędzie się we wrześniu 2016 roku w Gdańsku).

ZAINTERESOWANIA BADAWCZE

Socjologia etniczności, mniejszości narodowe i etniczne

Kulturowe problemy współczesności

Kultura Kaszub i Pomorza

Polityka regionalna, samorząd, społeczności lokalne

ZAANGAŻOWANIE SPOŁECZNE

Poza pracą naukowo-dydaktyczną angażuję się także w działania na rzecz rozwoju naszego pięknego regionu. Urodziłem się w 1966 r. w Bytowie, w tym mieście mieszkam do dzisiaj i z pewnością jestem lokalnym patriotą. Od lat działam w ruchu kaszubsko-pomorskim – najpierw w Klubie Studenckim „Pomorania”, a następnie w Zrzeszeniu Kaszubsko-Pomorskim i Instytucie Kaszubskim. W latach 1995-2000 byłem redaktorem naczelnym miesięcznika „Pomerania”.

Uczestniczę społecznie w pracach różnych stowarzyszeń i gremiów, m.in.:

Prezes Instytutu Kaszubskiego

Sekretarz Komisji Kaszubskiej przy Stacji Naukowej Polskiej Akademii Umiejętności w Gdańsku

Przewodniczący Rady Fundacji Kaszubskiego Uniwersytetu Ludowego

Członek kilku rad muzealnych (Wejherowo, Bytów, Słupsk)

Członek Rady Programowej Nadbałtyckiego Centrum Kultury w Gdańsku

Ekspert Komisji Wspólnej Rządu oraz Mniejszości Narodowych i Etnicznych

Członek Pomorskiego Forum Terytorialnego

Członek Rady Gdańskiej Kultury

Przewodniczący Rady Fundacji „Ośrodek Badań i Analiz Społecznych” w Gdańsku

Członek Rady Programowej Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia-Sopot

PROGRAM WYBORCZY na lata 2016-2020

Celem głównym jest kontynuowanie starań o uczynienie z Wydziału Nauk Społecznych zintegrowanej jednostki o silnej pozycji naukowej i rozpoznawalnej marce, efektywnie kształcącej, sprawnie zarządzanej, włączającej studentów i doktorantów do współtworzenia pozytywnego wizerunku Wydziału, posiadającej rozbudowaną sieć kontaktów z różnymi środowiskami w kraju oraz zagranicą, cieszącej się wysokim prestiżem i będącej przyjaznym pracodawcą. Aby tak się stało koniecznym jest przede wszystkim pełne zidentyfikowanie oraz spożytkowanie zasobów i potencjałów Wydziału, zbudowanie skutecznych mechanizmów przepływu i wymiany informacji oraz podejmowanie wspólnych przedsięwzięć: naukowych, dydaktycznych, popularyzatorskich, animacyjnych, promocyjnych etc. Dzięki temu będziemy w stanie w pełni wykorzystać rosnące zapotrzebowanie na wiedzę społeczną i humanistyczną. Przedstawiciele różnych instytucji, środowisk, grup zawodowych etc. radzą się nas, jak rozwijać umiejętności współpracy, jak wzmacniać kompetencje podstawowe, jak rozwijać różnorodne projekty (gospodarcze, polityczne, kulturalne, oświatowe, technologiczne etc.) uwzględniając społeczne, kulturowe, psychologiczne, edukacyjne czy też polityczne konteksty i uwarunkowania.

Musimy to wykorzystać do podniesienia własnego prestiżu, wzmocnienia marki naszego środowiska, zbudowania silnego kapitału relacyjnego i uznanej pozycji naukowej. Do tego niezbędna jest nasza WSPÓLNA praca oraz przywództwo transformacyjne, oparte o relacje merytoryczne i partnerskie, otwarte na dialog, kierujące się odpowiedzialnością oraz zasadami:

**nie przeszkadzać, wspierać,
inspirować i mobilizować.**

1

Silna i ustabilizowana pozycja naukowa – podwyższona kategoria Wydziału

1. Stworzenie wydziałowego systemu wspierania badań naukowych (m.in. pomoc w pisaniu grantów i realizacji projektów, usprawnienie procedur składania wniosków etc.),
2. Rozwój sieci badawczych i współpracy naukowej poprzez wspieranie istniejących i pomoc w powstawaniu nowych, interdyscyplinarnych zespołów badawczych, centrów i pracowni, rozwój wydziałowych czasopism naukowych, organizowanie znaczących

wydarzeń naukowych o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym oraz intensywniejsze zaangażowanie w badania na potrzeby praktyki i pełnienie roli eksperckiej.

3. Stworzenie mechanizmów wspierania publikacji pracowników Wydziału.

4. Podjęcie starań o uzyskanie kolejnych uprawnień do doktoryzowania (w zakresie nauk o komunikacji) oraz do nadawania stopnia doktora habilitowanego (politologia, filozofia).

5. Wspieranie aktywności naukowej doktorantów i studentów.

2

Wysoka jakość kształcenia

1. Rozwój systemu zapewniania jakości kształcenia poprzez premiowanie pozytywnych przykładów ze szczególnym uwzględnieniem dorobku i osiągnięć pracowników Wydziału oraz szersze zaangażowanie doktorantów i studentów we wdrażanie innowacji dydaktycznych.

2. Zwiększenie współpracy w zakresie kształcenia między poszczególnymi kierunkami oraz instytutami na wszystkich poziomach kształcenia, a także wsparcie dla osób chcących rozwijać swoje umiejętności dydaktyczne.

3. Zwiększenie na Wydziale stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, m.in. poprzez utworzenie wydziałowych studiów społecznych (Social Studies I-III stopień), wsparcie przygotowania kadry WNS do pracy po angielsku, rozwijanie kontaktów międzynarodowych w celu przyciągnięcia nowych studentów z zagranicy z zapewnieniem odpowiedniego wsparcia dla kandydatów (np. kursy językowe) oraz konsekwentne rozwijanie oferty wymiany w ramach Erasmusa.

4. Rozwijanie elastycznych formy kształcenia (studia podyplomowe, kursy i szkolenia) oraz szersze skierowanie oferty edukacyjnej do dzieci, młodzieży i seniorów.

5. Intensywny rozwój zaplecza dydaktycznego Wydziału poprzez dalszą jego komputeryzację, doposażenie istniejących pracowni dydaktycznych i tworzenie nowych.

3

Polityka kadrowa

1. Wykorzystując dotychczasowe doświadczenia wypracowanie i wdrożenie wydziałowej strategii kadrowej, obejmującej m.in.: zasady zatrudniania (także najwybitniejszych absolwentów i doktorantów) oraz wydziałowy system oceny pracowników, uwzględniający specyfikę poszczególnych kierunków.
2. Realizacja polityki nagradzania za wybitne osiągnięcia naukowe.
3. Wspieranie karier międzynarodowych pracowników Wydziału (staże, stypendia etc.).
4. Stworzenie mechanizmu kontynuowania współpracy z Wydziałem wybitnych uczonych odchodzących na emeryturę (honorowe stanowisko Profesor Emeritus).
5. Rozwijanie programu „Bezpieczny Uniwersytet”, stawianie na różnorodność i otwartość Wydziału oraz skuteczne i szybkie reagowanie na możliwe formy dyskryminacji wśród społeczności akademickiej.

4

Studenci i doktoranci

1. Wspieranie studenckich i doktoranckich projektów naukowych, animacyjnych, popularyzujących wiedzę, integracyjnych, kulturalnych, a także kół naukowych, studenckich pism etc. m.in. poprzez utworzenie funduszu aktywizacyjnego, stworzenie wydziałowego systemu informacji o stypendiach, projektach i stażach, rozwijanie wolontariatu studenckiego, szersze włączanie reprezentacji doktorantów i studentów w procesy decyzyjne etc.
2. Podjęcie działań zmierzających do większego wsparcia finansowego dla doktorantów (stypendia, system grantów, środki na aktywność naukową).
3. Rozwijanie mobilności (krajowej i zagranicznej) studentów i doktorantów.
4. Podjęcie działań zmierzających do większej integracji studentów, doktorantów i pracowników w ramach instytutów oraz całego wydziału.
5. Podtrzymywanie więzi z absolwentami.

5

Zarządzanie wydziałem – budowanie marki – promocja

1. Dbanie o wysoki poziom zarządzania wydziałem, m.in. poprzez uproszczenie procedur administracyjnych, stworzenie wydziałowego systemu rekrutacji na studia, wypracowanie skutecznego modelu przepływu informacji, wspólne przygotowanie zaktualizowanej strategii rozwoju Wydziału oraz stworzenie stałego mechanizmu ewaluacji i samopoznania (czytelne i sprawne procedury sprawozdawcze).
2. Realizacja polityki finansowej, zmierzającej do równowagi budżetowej oraz skutecznego wspierania działań poszerzających źródła finansowania (środki unijne, granty, sponsoring, współfinansowanie różnych przedsięwzięć etc.).
3. Kreowanie silnej i rozpoznawalnej marki wydziału m.in. przez konsekwentną realizację polityki informacyjnej oraz podejmowanie działań promocyjnych (w tym: wykorzystanie mediów funkcjonujących na WNS, aktywna obecność w sieci, upowszechnianie osiągnięć pracowników, doktorantów i studentów, np. przez ogłaszanie informacji o wydanych książkach i prestiżowych publikacjach, organizacja przedsięwzięć kulturalnych, przyciąganie licznych partnerów środowiskowych w ramach polityki „otwartego wydziału” etc.).
4. Uczynienie z Rady Wydziału miejsca otwartej wymiany zdań, dyskusji i decyzji o najważniejszych sprawach wydziału.
5. Przeprowadzenie projektu humanizacji budynku Wydziału poprzez stworzenie przyjaznej przestrzeni rodzinnej oraz powstanie strefy rekreacyjnej, jako miejsca odpoczynku i nieformalnych spotkań dyskusyjnych.

Wydział Nauk Społecznych może i powinien być miejscem żywym, promieniującym wiedzą, kipiącym różnorodnymi aktywnościami, otwartym na społeczne innowacje i niekonwencjonalne przedsięwzięcia, przyciągającym uwagę, rozpoznawalnym, gdzie dużo się dzieje, gdzie warto być... Ja wierzę, że tak może być. I że tak BĘDZIE.